

Tél-ügy

Papa szerint az évszakok közül a telet a legnehezebb szeretni, mert hideg és lucskos, és a hajnali hólapátolás se mindig öröm. De az állatoknak még nehezebb ez az időszak, és nemcsak azért, mert náluk még karácsony sincs, hanem mert a hideg mellett ilyenkor kevés enivalót találnak. Vagy egyáltalán semmit. Mintha nálunk valaki bezárná a kamrát, elveszítené a kulcsot, és csak tavasszal találná meg.

Ahhoz, hogy átvészeljék a síszezont, az állatok különböző stratégiákat fejlesztettek ki.

Vannak a költözők, akik bevállalják a hosszú és veszélyes utakat - a vándormadarak több ezer

kilométert repülnek, hogy elkerüljék a téli hónapokkal járó macerát.

Vannak az itt telelők, akik közül

- egyesek mindent megtesznek, hogy alkalmazkodjanak a télhez, a farkasok például meleg, téli bundát növesztenek;
- mások inkább szemet hunynak a dolog felett, a mókusok például durmolnak egyet táplálékkal jól felszerelt vackukban,
- vagy egyenesen hibernálják magukat, mint az ürgék vagy a pelék, és úgy várják a jó időt.

Néhányuknak mi is tudunk segíteni az áttelelésben.

Kezdjük a rovarokkal, akik a kerti avarban, a korhadó farönkök laza kérge alatt, a fás fészkerben, a garázsban vagy a függönykorcban, a kamra ablakán próbálják átvészelni a zord napokat.

Fürkészek, cincérek, lepkék, katicabogarak...

Ha békén hagyjuk őket, nem égetjük el ősszel az avert, nem piszkáljuk le a fakérget, és rábeszéljük mamit, hogy tavaszig ne mossa ki a függönyt, már segítünk, de ha még egy rovarszálloda készítését is bevállaljuk - például bambuszszálakból -, igazi rovarszuperhőské válhatunk.

Aztán itt vannak a siklók, gótek, békák, varangyok, akik azzal töltik a napjaikat, hogy mindent befalnak, ami szembe jön és a mérete is megfelelő, majd keresnek egy ötcsillagos téli szállást, és kibérelnek a hosszú alvásra. Felborult virágcserep, komposztáló, kerti kőkupac, farakás. Ha ilyesmivel örvendeztetjük meg őket, aztán békén hagyjuk, és vigyázunk, hogy mások is békén hagyják, tavasszal szembejöhessen a kis béka, akinek mi segítettünk megúszni a fagyhalált, és aki cserébe segít nekünk túlélni a szokásos nyári szúnyoginváziót.

A madarak, akik itthon maradnak, legjobban az eleséggel teli madáretetőt szeretik. Lehet benne napraforgómag vagy más olajos magvak, esetleg faggyú - a madarak nem kényesek az alakjukra. De ha elkezdjük etetni a madarakat, csakis akkor hagyhatjuk abba, amikor már olyan jó idő van, hogy könnyedén találnak élelmet nélkülünk is! Ahogy neked is jobban esik a pirítós kenyér citromos teával, a madarak is hálásak lesznek egy madáritatóért, amiben mindig friss a víz.

A sünöket nagyon be tudja csapni a tél, mert ha kicsit is enyhül az idő, felébrednek, megörülnek, hogy itt a tavasz, és rögvest útra kelnek egy kis nassolni valóért. Ha olyan szerencsések vagyunk, hogy az összegereblyézett falevélkupacba vagy a komposztunkba beköltözik

egy süni, némi kutya- vagy cicatáppal meg itatóval kedveskedhetünk neki, főleg késő ősszel, hogy jól felhizlaljuk télire, és a becsapós, enyhe téli napokon ne kelljen messzire kóvályogni a rágcsálnivalóért.

Papának persze így sem lesz könnyebb ez a tél dolog, de az állatoknak talán igen.

VIBÓK ILDI

